

"Yağmursuzluk, kuraklık, yağmur namazının ve duasının vaktidir." Yağmur duasını ne zaman bitirmek lazım, yağmur yağdırılmaya başladığında, duanın vakti bitmiş mi oluyor?

Dünyanın sıkıntı ve musibetleri; duanın vaktidir. Nasıl ay ve güneş tutulması husuf ve kusuf namazının vakti ise, sıkıntı ve musibetlerde duanın vaktidirler. Bu yüzden dünyanın menfaat ve ferahlıkları dua ibadetinin illeti, yani hakiki sebep ve gayesi olamazlar.

Duanın hakiki sebebi, Allah'ın emridir; gayesi ise Allah'ın rızasını tahsil etmektir. Dünyevi sıkıntı ve musibetler, duanın birer vakti, birer nişaneleridir.

Şayet duayı sırf bir musibet ve sıkıntıdan kurtulma aracı görürsek, bu duanın Allah katında bir değeri olmaz. Ama niyetimiz sırf Allah rızası iken, duamıza hemen cevap ve kabul gelir ise; bu da Allah'ın kerem ve lütfündendir deriz, şükrederiz. Ama imanı zayıf insanları, ibadet ve duaya teşvik ve tervic etmek için, dünyevi fayda ve menfaatlerinden bahsedilmesinde sakınca yoktur.

Akşam vakti çıktığında nasıl akşam namazının vakti bitiyor ise, yağmur yağdığına da yağmur duasının vakti bitiyor demektir. Bu gibi ihtiyaç ve musibetler o dua ve ibadetlerin vakti oluyorlar. Vakit ile o vakte tahsis edilmiş olan dua ve ibadetler birbirini iltizam eden şeylerdir; vakit çıktığında ona tahsis edilmiş dua ve ibadette son bulur.

"Yağmursuzluk yağmur duasının vaktidir. Ay ve güneş tutulmaları husuf ve kûsuf namazlarının vaktidir. Deprem, fırtına, yıldırım düşmesi, şiddetli yağmur, dolu, kar ve salgın hastalık gibi felâket zamanlarında, cemaatsiz olarak, diğer namazlar gibi iki rek'at namaz kılmak mendub'tur."(1)

Konu ile ilgili Risalelerdeki şu ifadeleri okumanızı tavsiye ederiz:

"Sual: Üstadım, yağmur duası ve namazın neticesi görünmedi, fâidesiz kaldı. İki üç defa bulut toplandı, yağmur vermeden dağıldı. Neden?"

"Elcevap: Yağmursuzluk, bu çeşit dua ve namazın vaktidir, illeti ve hikmeti değil. Nasıl ki güneş ve ayın tutulması zamanında kûsuf ve

---

husuf namazı kılınır ve güneşin gurubuyla akşam namazı kılınır; öyle de yağmursuzluk, kuraklık, yağmur namazının ve duasının vaktidir. İbadet ve duanın sebebi ve neticesi emir ve rıza-i İlâhîdir, fâidesi uhrevîdir. Eğer namazdan, ibadetten dünyevî maksatlar niyet edilse, yalnız onlar için yapılırsa, o namaz battal olur. Meselâ, akşam namazı güneşin batmaması için ve husuf namazı ayın açılması için kılınmaz. Öyle de bu nevi ibadet, yağmuru getirmek için kılınsa yanlış olur. Yağmuru vermek Cenâb-ı Hakkın vazifesidir. Biz vazifemizi yaptık; Onun vazifesine karışmayız."

"Gerçi yağmur namazının zahir neticesi yağmurun gelmesidir; fakat asıl hakikî, en menfaatli neticesi ve en güzel ve tatlı meyvesi şudur ki: Herkes o vaziyetle anlar ki, onun tayinini veren babası, hanesi, dükkânı değil; belki onun tayinini ve yemeğini veren, koca bulutları sünger gibi ve zemin yüzünü bir tarla gibi tasarrufunda bulunduran bir Zât, onu besliyor, rızkını veriyor. Hattâ en küçücük bir çocuk da, daima aç olduğu vakit validesine yalvarmaya alışmışken, o yağmur duasında, küçücük fikrinde büyük ve geniş bu mânâyı anlar ki: 'Bu dünyayı bir hane gibi idare eden bir Zât, hem beni, hem bu çocukları, hem validelerimizi besliyor, rızıklarını veriyor. O vermese, başkalarının fâidesi olmaz. Öyleyse Ona yalvarmalıyız.' der, tam imanlı bir çocuk olur."

...

Yağmursuzluk bir musibettir ve ceza-yı amel bir azaptır. Buna karşı, ağlamakla ve hüzün ve kederle, niyaz ve hazinâne yalvarmakla ve pek ciddî nedamet ve tevbe ve istiğfar ile karşılamak ve sünnet-i seniye dairesinde, bid'alar karışmadan, şeriatin tayin ettiği tarzda dergâh-ı İlâhiyeye iltica etmek ve dua ve o hale mahsus ubudiyetle mukabele etmektir.

Hem böyle umumî musibetler, ekser nâsın hatâsından geldiği cihetle, o insanların ekseri (kısım-ı âzamı) tevbe ve nedamet ve istiğfar etmekle def olur. (2)

Bu ifadelerden yola çıkarak şu sonuca varmaktayız; **bu sosyal musibete karşı:**

- 1) Ağlamakla ve hüzün ve kederle,
- 2) Niyaz ve hazinâne yalvarmakla
- 3) Pek ciddî nedamet ve tövbe ve istiğfar ile

-
- 4) Sünnet-i seniyye dairesinde,
  - 5) Bid'alar karışmadan,
  - 6) Şeriatın tayin ettiği tarzda dergâh-ı İlâhiyeye iltica etmek ve dua ve o hale mahsus ubudiyetle mukabele etmektir.
  - 7) Hem böyle umumî musibetler, ekser nâsın hatâsından geldiği cihetle, o insanların ekseri (kısım-ı âzamı) tevbe ve nedamet ve istiğfar etmekle def olur.

Dipnotlar:

- (1) bk. Zeylaî, *Nasbu'r-Râye*, II/234, 235.
- (2) bk. [Emirdağ Lâhikası-I, 14. Mektup](#).